

ЗАКОН

О ОДГОВОРНОСТИ ПРОИЗВОЂАЧА СТВАРИ СА НЕДОСТАТКОМ

Члан 1.

Овим законом уређује се одговорност произвођача за штету насталу од ствари са недостатком.

Члан 2.

Произвођач, у смислу овог закона, је лице које производи готове производе, сировине и саставне делове.

Произвођачем се сматра и лице које се представља као произвођач стављањем свог имена, заштитног знака или другог обележавајућег знака на производ и лице које увози производ намењен продаји.

Ако производ не садржи податке о произвођачу, продавац има положај произвођача, осим ако у разумном року не обавести оштећеног о идентитету произвођача, односно лица од кога је набавио производ .

Ако увозни производ не садржи податке о увознику, продавац има положај произвођача, иако производ садржи податке о произвођачу.

Члан 3.

Производ, у смислу овог закона, је покретна ствар, одвојена или уграђена у другу покретну или непокретну ствар.

Производом се сматра и свака произведена или сакупљена енергија за давање светлости, топлоте или кретања.

Производ, у смислу овог закона, нису основни пољопривредни производи (производи из земљишта, сточарства и рибарства).

Члан 4.

Недостатак постоји ако производ не обезбеђује сигурност која се с правом очекује с обзиром на све околности, укључујући и рекламу, сврху којој је намењен и време када је стављен у промет.

Неће се сматрати да производ има недостатак само зато што је касније стављен у промет квалитетнији производ.

Члан 5.

Штета, у смислу овог закона, је штета проузрокована смрћу или телесним повредама и штета настала уништењем или оштећењем неког дела имовине, под условом да се он уобичајено користи за личну употребу или потрошњу и да га је оштећени у ту сврху користио.

Члан 6.

Оштећени има право на накнаду штете ако докаже да је претрпео штету, да је производ имао недостатак и да постоји узрочна веза између производа са недостатком и претрпљене штете.

Члан 7.

Произвођач одговара за штету насталу од производа са недостатком без обзира на то да ли је знао за недостатак.

Члан 8.

Произвођач неће бити одговоран ако докаже да:

- није ставио производ у промет;
- недостатак вероватно није постојао у време када је ставио производ у промет или да се појавио касније;
- он није произвео производ намењен за продају и да производ није произведен у оквиру његове редовне делатности;
- је недостатак настао услед усаглашавања својства производа са прописаним нормама;
- ниво научног и техничког знања у време када је производ стављен у промет није омогућавао откривање недостатка.

Произвођач саставног дела производа неће бити одговоран ако докаже да се недостатак може приписати дизајну производа или да је последица упутства датог од стране произвођача.

Произвођач се може делимично или потпуно ослободити одговорности ако је оштећени или лице за које је он одговоран делимично допринео настанку штете.

Ако је настанку штете од производа са недостатком делимично допринело треће лице искључиво је одговоран произвођач.

Члан 9.

Ако је више лица проузроковало штету од производа са недостатком њихова одговорност је солидарна.

Члан 10.

Потраживање накнаде штете од производа са недостатком застарева за три године од када је оштећени дознао за штету, недостатак и идентитет произвођача.

У сваком случају ово потраживање застарева за десет година од дана кад је произвођач ставио у промет производ са недостатком.

Члан 11.

Одговорност произвођача не може бити ограничена или искључена прописом или уговором.

Овим одредбама не дира се у права која оштећени има према одредбама о уговорној и вануговорној одговорности.

Члан 12.

Одредбе овог закона не примењују се на одговорност за штету проузроковану нуклеарним удесима и обухваћену ратификованим међународним уговорима.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".